

Luister mijn dochter: toen Ik *het Laatste Avondmaal instelde*, riep Ik allen rondom mij - alle generaties-van de eerste tot de laatste mens. Ik wou aan allen mijn Sacramenteel leven geven en dit niet één keer maar telkens zij lichamelijk voedsel nodig hebben.

Ik wilde Mezelf tot voedsel van hun zielen maken.
Ik was zeer droevig toen ik zag dat mijn sacramenteel leven omringd werd door doornen, onverschilligheid, onachtzaamheid en zelfs door meedogenloze dood. Ik voelde de wrede dood van mijn Sacramenteel Leven, zo pijnlijk en zo dikwijls herhaald.

Ik bekeek het van dichterbij: Ik maakte gebruik van de kracht van mijn Wil en riep rondom Mij alle zielen die zouden leven in mijn Wil. Oh, hoe gelukkig voelde Ik Me. Ik voelde Me omgeven door deze zielen die als ondergedompeld waren in de kracht van mijn Wil en voor wie mijn Wil het middelpunt van hun leven was.

In hen zag Ik mijn eigen oneindigheid. Ik voelde mezelf zeer goed beschermd tegen allen en Ik vertrouwde hun mijn Sacramenteel Leven toe.
Ik legde mijn Sacramenteel Leven in hen, niet alleen om er zorg voor te dragen, maar ook om Mij voor elke geconsacreerde Hostie een leven van henzelf te geven. Zij doen dit spontaan omdat mijn Sacramenteel Leven bezielde is door mijn eeuwige Wil. En het leven van deze zielen heeft het Leven van mijn Wil als hun centrum.

Als mijn sacramenteel Leven gevormd is, handelt hetzelfde Willen dat in Mij handelt ook in hen. En Ik voel hun leven in mijn Sacramenteel Leven. Zij vermenigvuldigen Mij in elke Hostie.
En Ik voel dat zij Mij Leven voor Leven schenken.
Hoe verheugde Ik me als Ik jou als de eerste ziel zag die Ik op een bijzondere wijze riep om in mijn Wil te leven! Ik legde in jou het eerste van al mijn Sacramentele Levens. En Ik vertrouwde je toe aan de Kracht en de Oneindigheid van mijn verheven Willen zodat Zij je bekwaam zullen maken om deze Gave te ontvangen.

Vanaf dat moment was jij voor Mij aanwezig. En Ik maakte je tot de schatkamer van mijn Sacramenteel Leven en in jou al degenen die zouden leven in mijn Willen. Ik gaf jou het beheer over alles, en juist hierom omdat mijn Willen aan niemand onderworpen is en zelfs boven de apostelen en de priesters staat.

Het is waar dat ze Mij consacreren, maar hun levens blijven niet verenigd met het mijne. Sterker nog, zij verlaten Mij, zij vergeten Mij en dragen geen zorg voor mijn Tegenwoordigheid.
De zielen die in mijn Willen leven zijn echter leven binnenin mijn eigen Leven. *Zij zijn onafscheidelijk van Mij.*

Daarom heb Ik je zo lief. *Het is mijn eigen Wil in jou die Ik liefheb”.*